

DECRET-LEGE nr. 118 din 30 martie 1990 (*republicat*)

privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în strainatate ori constituite în prizonieri

EMITENT • **CONSILIUL PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 198 din 28 septembrie 1991**

Data intrării în vigoare 28-09-1991

Consiliul Provizoriu de Uniune Naționala decretează:

Articolul 1

Constituie vechime în munca și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în munca, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

- a) a executat o pedeapsă privativa de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămasă definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;
- b) a fost privată de libertate în locuri de detenție în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;
- c) a fost internată în spitale de psihiatrie;
- d) a avut stabilit domiciliul obligatoriu;
- e) a fost strmutată într-o altă localitate.

De aceleași drepturi beneficiază și persoana care:

- a) a fost deportată în strainatate după 23 august 1944;
- b) a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistiului.

Fiecare an de detenție sau internare pentru situațiile de la alin. 1 și 2 se considera ca vechime în munca un an și șase luni.

Perioadele prevăzute la alin. 1 lit. d) și e) constituie vechime în munca dacă persoanele în cauză fac dovada că nu au putut să se încadreze în munca în funcții pentru care aveau pregătirea profesională.

Se considera vechime în munca și perioada în care o persoană aflată în una din situațiile prevăzute la alin. 1 nu s-a putut încadra ca urmare a unei invalidități de gradul I sau II survenite în timpul în care s-a aflat în acea situație sau ulterior, dacă dovedește că aceasta s-a produs din cauza ori în legătură cu persecuția la care a fost supusă.

Perioadele prevăzute în prezentul articol constituie și vechime neîntreruptă în munca și în aceeași unitate și intră în calculul acestor vechimi.

Articolul 2

De prevederile art. 1 beneficiază și persoanele care au decizii de pensionare.

În cazul celor decedați, urmașii acestora au dreptul la pensie de urmaș în condițiile legii, cu luarea în calcul a vechimilor stabilite potrivit prezentului decret-lege.

Articolul 3

Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 au dreptul la o indemnizație lunară de câte 200 lei, indiferent dacă sînt sau nu pensionate, pentru fiecare an de detenție, internare, domiciliu obligatoriu, stramutare, deportare sau prizonierat.

Persoanele prevăzute la alin. 1 beneficiază, în mod gratuit, de asistența medicală și medicamente în unitățile sanitare de stat.

Articolul 4

Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 li se va asigura de către primarii, cu prioritate, un spațiu locativ corespunzător din fondul locativ de stat, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Articolul 5

Pentru stabilirea situațiilor prevăzute la art. 1 se înființează în fiecare județ și în municipiul București câte o comisie alcătuită din președinte și cel mult 6 membri.

Președintele trebuie să fie jurist. Din comisie fac parte 2 reprezentanți ai direcțiilor de muncă și protecție socială și cel mult 4 reprezentanți ai Asociației foștilor deținuți politici și victime ale dictaturii din România.

Pentru coordonarea activității comisiilor județene, se înființează o comisie centrală alcătuită din câte un reprezentant al Ministerului Justiției, Ministerului Muncii și Protecției Sociale și 5 reprezentanți ai Asociației foștilor deținuți politici și victime ale dictaturii din România.

Comisia centrală alege dintre membrii săi un președinte.

Comisia centrală avizează componenta comisiilor județene și acorda acestora asistența necesară pentru soluționarea cauzelor cu care sînt sesizate.

Comisiile lucreaza în prezenta a două treimi din numărul total al persoanelor care le alcătuiesc și adopta hotărâri cu acordul majorității membrilor prezenți.

Articolul 6

Dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face, de către persoanele interesate, cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil aceasta, prin orice mijloc de proba prevăzut de lege.

Comisia este obligată să se pronunte asupra cererii, în termen de cel mult 30 de zile de la sesizare, printr-o hotărâre motivată.

Împotriva hotărârii, persoana interesată sau direcțiile de muncă și protecție socială pot face contestație la tribunalul județean sau al municipiului București în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii către acestia.

Hotărârea tribunalului este definitivă.

Articolul 7

Prevederile art. 1-4 se aplică, după caz, de conducerile unităților la care sînt încadrați cei în cauză, de direcțiile de muncă și protecție socială sau de primării, pe baza hotărârilor prevăzute de art. 6.

Articolul 8

De prevederile art. 1 și 2 beneficiază și persoanele care fac dovada, prin hotărâre judecătorească de constatare, că nu au putut să-și exercite profesia sau, după caz, ocupația pe perioada cât au fost urmărite de către organele de represiune din motive politice înainte de arestare.

Articolul 9

Beneficiază de prevederile prezentului decret-lege și persoanele care se repartizează și își stabilesc domiciliul în țară, precum și cetățenii români din străintate care își schimbă domiciliul în țară, dacă s-au aflat în una din situațiile prevăzute în art. 1.

Articolul 10

Drepturile prevăzute de art. 1-3 se acordă de la data adoptării prezentului decret-lege, dar nu mai mult de un an în urma de la data cererii prevăzute în art. 6.

Articolul 11

Prevederile prezentului decret-lege nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiuni contra umanității sau celor care s-a dovedit că au desfășurat o activitate fascistă în cadrul unei organizații sau miscări de acest fel, pe baza procedurii prevăzute la art. 5 și 6.

Articolul 12

Activitatea de secretariat pentru comisiile prevăzute la art. 5 alin. 1 se asigură de direcțiile de muncă și protecție socială, iar pentru comisia centrală, de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Articolul 13

Membrilor comisiei centrale, ai comisiilor județene și a municipiului București, constituite în baza art. 5 din prezentul decret-lege, care fac parte din Asociația foștilor deținuți politici și victime ale dictaturii din România, li se acordă o indemnizație lunară de 2.000 lei.

Indemnizațiile nu sînt impozabile și nu afectează nivelul chiriilor.

Plata indemnizațiilor pentru membrii comisiei centrale se va face începînd cu data constituirii acesteia, constatată prin procesul-verbal de înființare, iar pentru membrii comisiilor județene și a municipiului București, de la data avizării acestora de către comisia centrală și încetează în 90 de zile de la expirarea termenului de depunere a cererilor.

Plata acestor indemnizații se face de către direcția de muncă și protecție socială, modificându-se corespunzător prevederile bugetare.

Articolul 14

Cheltuielile de deplasare ale membrilor comisiei centrale se suportă de Direcția de muncă și protecție socială a municipiului București, în limita fondurilor bugetare prevăzute.

Articolul 15

Cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute de prezentul decret-lege se vor depune la comisiile: centrală, județene sau a municipiului București cel târziu pînă la 31 decembrie 1991.

Articolul 16

Se autoriza Ministerul Economiei și Finanțelor ca, pe baza documentațiilor prezentate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, să modifice în mod corespunzător indicatorii financiari prevăzuți în bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul 1990.